

Ewald Frank

kázané 27. 10. 1990, 14:30, Salzburg Rakúsko

Návrat Ježiša Krista a naplnenie biblických prorociev č. 2

vysielané dňa 31. 5. 2026

Človek by mohol mať dokonalé vedomosti o čase a znameniach časov, o politickom, náboženskom a celkovom vývoji, ale ak by nemal osobný vzťah s Bohom, ak by sa vôbec nestal Božím dieťaťom, potom by to bola len informácia pre našu hlavu a srdce a život by vyšli naprázdno.

Oboje je dôležité.

Ako prvé, nájsť našu cestu k Bohu, prežiť zmierenie, ktoré sa stalo na Golgote, a tak byť skrze Božieho Ducha znovuzrodení ku živej nádeji, a tiež stať sa časťou toho, čo Boh teraz začal a čo aj dokoná so svojou Cirkvou.

I nasledujúca myšlienka sa mi prednedávnom stala veľmi dôležitou. Ak hovorí Písmo, že každý človek je od prírody mŕtvy v hriechoch a priestupkoch, [Ef 2:1] tak vôbec necíti, že mu niečo chýba. On je mŕtvy, duchovne mŕtvy, obklopený mnohými náboženskými vecami, ale duchovne mŕtvy.

Až skrze zvestovanie evanjelia je človek otrasený, prebudený, dostáva poznanie hriechu, pochopí, že je od Boha oddelený a stratený, a potom môže prosieť o záchranu a milosť a tak osobne Boha prežiť.

Pri zvestovaní evanjelia je preto dôležité, aby boli ľudia vskutku prebudení zo svojej duchovnej smrti a uvedomili si, že Boh nechce smrť hriešnika, ale aby sa všetci obrátili a žili. [Ez 33:11] A Pán predsa povedal: „**Prišiel som, aby žili a mali plný dostatok.**” [Jn 10:10]

Boh nepriniesol na zem nejakú vieru, nejaké náboženstvo, nejakú konfesiu, ale spásu, ktorá sa ľuďom zjavila. Títovi kapitola 2, „... **tak sa zjavila milosť Božia všetkým ľuďom spasiteľná...**” [ktorá nám prináša spásu].

Dnes máme v úmysle hovoriť o udalostiach, ktoré sú veľmi aktuálne. Deje sa toho predsa tak mnoho, že politici majú problém s tým držať krok, udalosti sa len tak valia. Oni len za tými vecami behajú, aby na ne mohli reagovať. Pred našimi očami sa toho skutočne deje veľmi mnoho, a s väčšinou z toho by sme my vôbec nepočítali, alebo prevažná väčšina by s tým vôbec nepočítala. Táto generácia bola zvyknutá na to, že studená vojna pokračuje, že krajinou a kontinentom prechádza deliaca čiara, že jeden je druhému nepriateľom, východ proti západu, západ proti východu, a hľa, už nejaký čas je teraz všetko úplne inak.

Nás tento vývoj teší, a zároveň, ak to môžeme biblicky zaradiť, z toho jasne rozpoznávame, aká hodina vlastne udrela. A určite som to už písal a tu i tam o tom i hovoril – rozpoznávať a zaradiť obrazy alebo symboly prockého slova je vlastne pre nás v súčasnosti to najdôležitejšie.

A túto Božiu milosť si raz musíme vysoko vážiť, pretože koľkí čítajú Sväté Písmo a nemajú napojenie na to, čo je v ňom predkladané a napojenie na to, o čo sa jedná. A tu nech mi je skutočne dovolené i na tomto mieste Pánu ďakovať za poslanie jeho služobníka, brata Branhama, ktorého Boh skutočne v našej generácii jedinečným spôsobom použil. Treba jednoducho dať Bohu za pravdu a rešpektovať to, čo koná a z celého srdca mu za to ďakovať, aby sme potom mohli mať plný podiel, plnú účasť a požehnanie z toho, čo Boh koná.

Je to vskutku tak, že dlhodobo môže byť požehnaný len ten, kto putuje s Bohom. Kto ide proti Božiemu pôsobeniu, ten nebude mať úspech. Nebude možné tak pred Bohom obstáť.

Brat Müller už čítal z proroka Izaiáša. Hľadím tu na Izaiáša 55, a chcel by som čítať niekoľko miest Písma, aby sme vedeli, že to nie je nejaká prednáška, ktorú si ľudia vypracovali, ale že čítame zo Svätého Písma. Najprv ešte Izaiáš 55, od verša 6:

[6] ***Hľadajte Pána, dokiaľ ho možno nájsť! Volajte na neho, dokiaľ je blízko!***

[7] ***Nech opustí bezbožný svoju cestu a nešlachetný človek svoje myšlienky a nech sa navráti k Hospodínovi, a zlutuje sa nad ním, a k nášmu Bohu, ktorý je hojný odpustiť.***

[8] ***Lebo moje myšlienky nie sú vašimi myšlienkami a vaše cesty nie sú mojimi cestami, hovorí Hospodin.***

[9] ***Lebo o koľko vyššie sú nebesia nad zem, o toľko sú vyššie moje cesty než vaše cesty a moje myšlienky než vaše myšlienky.***

Obzvlášť ten prvý čítaný verš: „***Hľadajte Pána, dokiaľ ho možno nájsť.***” [Iz 55:6] Už čoskoro bude potvrdené a naplní sa, že čas milosti uplynul, dvere sa zavreli a ľudia budú volať ku horám a vrchom: „***Skryte nás pred hnevom toho, ktorý sedí na tróne!***” [Zj 6:16]

Budeme čítať niekoľko biblických miest, a chcem to ešte raz zdôrazniť: Naším úmyslom nie je ľudí strašiť, to by nebolo správne. Ale ak nevyslovíme posledné varovanie, potom na nás bude spočívať vina, pretože sme to vedeli a nepovedali sme to ostatným.

Preto musíme, aj keď sa tým spočiatku trochu zosmiešňujeme... ved' keď človek hovorí o duchovných veciach, je tak či tak považovaný za človeka tretej triedy, nezapadá do tejto spoločnosti, je outsiderom a mnohým iným. Ale my to radi na seba berieme, niekedy nie tak radi, ale jednoducho to berieme, pretože to je náš osud, ktorý nám pripadol.

Na konci však bude zjavné, že sme Bohu uverili a Boh dodrží svoje Slovo. Za to sa on zaručil, že **„jeho Slovo sa nevráti prázdne, ale vykoná to, na čo bolo poslané.”** [Is 55:11]

V prvom rade, ako už bolo zdôraznené, skutočne ide o to, aby bolo odkryté, otvorené naše duchovné porozumenie Písma, aby sme získali prístup k tomu, čo je duchovnej povahy. A keď Pavol píše Korinťanom, že **„prirodzený človek neprijíma, nevníma to, čo pochádza od Ducha Božieho,”** [1 Kor 2:14] potom to platí ešte i dnes. Tí najväčší profesori sa môžu svojím intelektom púšťať do Písma a Bohu a Božiemu Slovu nerozumejú. Musí to byť zjavené skrze Svätého Ducha, len vtedy tomu porozumieme a budeme mať prístup k týmto duchovným a Božím veciam.

Boh nám daruj počas týchto niekoľkých minút, dalo by sa takmer povedať, daruj nám milosť, aby sme počas preberania Slova mohli predsa len trochu nahliadnuť do toho, čo si on predsavzal.

Tému tejto zvesti, tohto kázania dneška, by sme mohli opísať takto: Návrat Ježiša Krista a naplnenie biblických prorociev. Verím, že touto témou sa približne dotýkame toho, o čo teraz ide.

Pravdou je, že skutočne môžeme počítať s návratom Pána. A to teraz nie sú nejaké tvrdenia, ktoré len tak vyslovujeme, pretože sa nám to tak hodí alebo pretože by sme to chceli. Sú to skutočnosti, ktoré nám boli vo Svätom Písme skutočne zdokumentované a ktorým veríme.

Existuje mnoho biblických miest, ktoré nebude možné všetky čítať, v ktorých Pán jasne povedal: **„Idem, aby som vám pripravil miesto... vrátim sa, aby som vás vzal k sebe, aby ste i vy boli tam, kde som ja.”** Tak to stojí napísané v Jánovi 14.

V Skutkoch apoštolov, kapitola 1, verš 11, potom stojí: **„Tento Ježiš, ktorého ste videli vystúpiť do nebies, sa vráti rovnakým spôsobom, ako ste ho do nebies videli vystúpiť.”**

A potom tie mnohé biblické miesta, 1. Korinťanom 15 od verša 51, 1. list Tesaloničanom 4 od verša 13 a všetky tie ostatné biblické miesta, Matúš

25, a kdekoľvek inde sa dajú nájsť, ktoré hovoria o tejto skutočne najväčšej udalosti dejín spásy – o návrate Pána.

A tu sa dá ako prvé položiť otázka: Je to už 2000 rokov, čo sa o tom hovorí, očakávali na to, a až do dnes sa to ešte nestalo. Potom by sa dala tá otázka ešte doplniť a k tomu ešte pridať: Ako môžeme vedieť, že teraz je to tak ďaleko a nie už pred 400 alebo 200 rokmi?

A práve tento bod, tento bod, ktorý nám dáva absolútnu istotu, že teraz je to ten čas a nie už predtým, o tento bod nám ide a ten nám je v biblickom prorockve – v naplnení biblického prorockva – tak zreteľne postavený pred oči, že v tom nie je možné dôjsť k nejakému omylu – a to práve vďaka veľmi presnému opisu vecí, ktoré boli vo Svätom Písme vopred predpovedané ako sprievodné javy, ako znamenia času, lebo ako znamenia konečného času, a aby sme to povedali slovami Pána: **„Keď uvidíte, že sa to všetko deje, potom pozdvihnite vaše hlavy, pretože viete, že sa vaše vykúpenie blíži.”** [Lk 21:28]

Tí, ktorí poznajú Slovo, tí, ktorí čítali evanjeliá a listy, vedia, čo všetko je v nich napísané. A aj v tej veci je dôležité, aby sme nie len čítali, čo stojí napísané, ale aby sme to napísané správne zaradili, totiž tam umiestnili, kam to skutočne patrí. Sväté Písmo a to, čo je v ňom povedané, je ako veľký puzzle, veľká skladačka, musí to byť jednoducho správne poskladané. A keď sa to stane, potom človek presne vie, že tá vec súhlasí a tak má svoju správnosť.

Tu, ako už bolo povedané, budeme čítať niekoľko miest, aby sme potom jasne rozpoznali, že sme dorazili do toho času, v ktorom sa biblické proctvo naplňa pred našimi očami.

Chcel by som začať z listu Petra. Všetci predsa poznáme Sväté Písmo, napriek tomu to prečítam. 2. list Petra, 1. kapitola, a potom do preberania priberieme ešte ďalšie miesta Písma. 2. list Petra, 1. kapitola, od verša 19:

[19] ***Aj máme pevnejšie slovo prorocké, a dobre robíte, že máte naň obrátený svoj pozor ako na sviecu svietiacu na šerom mieste, dokiaľ by sa nerozvidnel deň a nevzišla dennica vo vašich srdciach,***

[20] ***vediac najprv to, že žiadne proctvo Písma nedeje sa z vlastného rozlúštenia budúcnosti,***

[21] ***lebo nikdy nebolo proctvo vynesené vôľou človeka, ale Svätým Duchom nesení hovorili svätí Boží ľudia.***

To je vlastne jadro celej veci, pokiaľ ide o Božie Slovo a tiež o prorockú časť Božieho plánu spásy nášho Boha: Boh hovoril skrze ľudí, preto mohli povedať: „Tak hovorí Pán.” A my vskutku máme Bibliu ako Božie Slovo, a nie ako slovo nejakého Mojžiša, Eliáša, Abraháma alebo Izaiáša, ale v celistvosti je to Božie Slovo. A Boh len použil hovorcov, mužov naplnených Svätým Duchom, inšpirovaných, osvietených a Bohom ku tomu poslaných a použitých, aby vopred zvestovali a zapísali jeho plán spásy tu na tejto zemi. A to preto, aby všetky budúce generácie mali možnosť uistiť sa o tom, že Boh nehovorí nič dodatočne, ale že to všetko mohol už vopred povedať.

Stávam sa stále viac vďačnejší za Božie Slovo, ktoré nám vskutku svieti ako jasné svetlo na temnom mieste. Čo by sme boli činili bez Božieho Slova? Povedzte mi to teraz! Nemali by sme vôbec žiadnu orientáciu. Vôbec by sme nevedeli, kto Boh je. Vôbec by sme nevedeli, čo Boh chce. Vôbec by sme nevedeli, aký má plán. Skutočne by sme boli bez orientácie.

Ale teraz máme Božie Slovo, a čím viac sa blížíme ku dokonaniu, o to jasnejšie sú nám veci, ktoré Boh vo svojom Slove zaslúbil, ktoré oznámil, či už politicky pre národy, nábožensky pre cirkvi, či už pre Izrael, pre Cirkev, celkovo to všetko nachádzame vo Svätom Písme.

Treba k tomu však povedať, že mnohé veci sú opísané v symboloch, v obrazoch, a kto tieto prorocké symboly nepozná, alebo nepozná ich význam a zmysel, ten číta Sväté Písmo, a keď dočíta, vie rovnako veľa ako predtým. Ale ak i my z milosti Božej čítame prorocké slovo Starého zákona a potom rozpoznávame tie symboly a vieme ich preniesť do Nového zákona, obzvlášť do poslednej knihy Biblie, potom môžeme spolu s Petrom zvolať: **„O to pevnejšie nám teraz stojí prorocké slovo.”** [2 Pet 1:19]

Takže nie je nič, čím by mohlo byť otrasené, alebo spochybnené, ono stojí pevne ako skala, nehybné, takže nepohnutelné. Takže prorocké slovo je to, ktoré nám bolo zanechané. A k tomu by som chcel čítať ešte miesto z Efežanom, kapitola 3, verše 4 a 5:

[4] *z čoho môžete, keď to čítate, poznať moju oboznámenosť s tajomstvom Kristovým,*

[5] *ktoré v iných generáciách nebolo oznámené synom ľudským, ako je teraz zjavené Duchom jeho svätým apoštolom a prorokom,*

Ide teda o to, aby nám Boh mohol veci zjavovať. Z tohto božského zdroja zjavenia čerpali proroci i apoštoli, dnes sme to my, tí, ktorí smieme čerpať z tohto božského zdroja zjavenia. A môžeme s absolútnou istotou bez povýšenosti povedať, že my dnes rozumieme presne tomu, čo bolo vtedy im zjavené, pretože to bolo zjavené i nám. Je to totiž to isté Slovo a ten istý Svätý Duch, ktorý nás predsa vedie do všetkej pravdy, a ako povedal Ježiš, **”on vezme z môjho a zjaví vám to”** [Jn 16:14].

A **”Duch skúma všetky veci, aj hlbiny božstva”** [1Kor 2:10].

Je krásne, že pri predkladaní napísaných vecí Slova máme možnosť overenia. Nie sú to veci, ktoré sú len tak postavené do priestoru, aby sme potom čakali, čo s nimi bude. Sú to veci, ktoré sú podložené, založené ako Božie Slovo, pevne stoja, a ako už bolo povedané, na ktorých nie je možné nič zmeniť ani otriasť. To je to nádherné na Božom Slove. A to si veľmi vážime.

Keď pomyslíme na proroka Daniela, bol to práve on, kto videl i konečný čas. On videl, že sa bude hýbať more sveta, videl áno, to tu máme už ako prvý symbol: tie 4 zvieratá, ktoré vystupujú z tohto svetového oceánu [Dan 7:2-3]. Čo si s tým môžeme započat', ak nevieme, čo znamená zviera (šelma) v biblickom prorockve? Veľmi dobre si pamätám 3. ríšu, keď som musel ako 12-ročný nosiť uniformu, a vždy, keď prišiel nejaký výnimočný muž, hovorili: „To je veľké zviera!” Vtedy každý vedel: to je niekto, on má čo povedať. Všetci stáli v pozore, že? A vidíme, že to skutočne prevzali z biblického jazyka. Zviera v Biblii predstavuje moc. Môže to byť dobrá, ale môže to byť i zlá moc. Môže to byť nejaká ríša, môže to byť nejaký panovník, v každom prípade moc, a výkon moci je reprezentovaný zvieraťom alebo šelmou.

A väčšina národov má nejaký erb, napríklad s orlom, s levom, s leopardom... Keď človek prejde polovicu sveta, tak si všimne, ako si i národy tieto symboly osvojili. Oni ich prevzali z Biblie. A hľadte, keď prorok Daniel potom také niečo vidí a pýta sa, čo to má znamenať, dostane odpoveď: **”Na zemi povstanú 4 ríše, ktoré budú odlišné jedna od druhej.”** [Dan 7:17, 23]

A potom sa pýta ďalej: **”Ale o 4. šelme by som chcel mať viac informácií.”** [Dan 7:19]

Nie o tých prvých 3, o tej poslednej chcel vedieť viac. A ja tiež! Tie prvé 3 ma už vôbec nezaujímajú. Tie sú pasé, sú minulosťou. Ja by som chcel te-

raz to posledné zviera, tú poslednú ríšu lepšie poznať, o nej by som chcel viac informácií, tak ako to chcel už vtedy prorok Daniel. A kto číta Zjavenie, ten si všimne, že prorok, ten vidiaci Ján, vôbec tie prvé tri nevidel. On videl len to posledné, ktoré pre nás teraz v konečnom čase je zaujímavé.

Takže ak tie veci takto pozorujeme, ak hľadáme na Božiu múdrosť a na to, ako to všetko usporiadal, potom môžeme len jednoducho povedať: „Môj Bože, aký veľký si Ty! Aký veľký si Ty!”

Ako som už povedal, mali sme tieto ríše, tou poslednou je Rímska ríša. Čiastočne sa to nazývalo aj „Rímska ríša nemeckého národa”, boli tam korunovaní cisári a tak ďalej, ja som o tom predsa písal. Táto vedúca hlava tejto ríše, ktorá bola smrteľne ranená, táto **”smrteľná rana bola uzdravená”** [Zj 13:3] pred našimi očami – a hľa, tá starorímska ríša opäť plne a celá ožíva. A keď Biblia v Zjavení 13 hovorí, že **”celý svet sa diví!”** [Zj 13:3] nad tým, že práve táto moc raz bola, potom nebola a opäť bude [Zj 17:8] – celý svet sa nad tým diví. Áno, a my to čítame a hovoríme: dnes sa Písmo naplňa pred našimi očami. A tak sme vlastne na jednej strane vďační, na druhej strane predsa len vnútorne pohnutí, pretože sa blížime ku koncu.

A hľadte, je to tak, že všetky tie ostatné ríše, ktoré v medzičase existovali, obzvlášť myslím na Britské impérium, ktoré malo skutočne pod sebou polovicu sveta až do 2. svetovej vojny, a potom sa náhle rozpadlo. Celá Afrika, celá Ázia, všetci sa osamostatnili, všetci chceli mať svoju suverenitu. Nie žeby som sa posmieval, ale dnes by sa skutočne dalo povedať, z tejto Veľkej Británie sa stala Malá Británia. A ak na to tak teraz správne pozeráme, v svetle naplnenia biblických prorociev, tak sa to všetko muselo tak stať, aby mohla vzniknúť Rímska ríša. Všetky ostatné ríše musia zaniknúť a musia odovzdať svoju moc tejto moci, **”až kým sa nenaplnia Božie slová”** [Zj 17:17].

Zjavenie kapitola 17. A tak to teraz v poslednom čase prežívame, že sa nezrútila len tá jedna svetová ríša, prežívame teraz v posledných mesiacoch, takmer v poslednom roku, že i tá veľká Sovietska ríša so svojimi 15 republikami sa tiež jedna po druhej rozpadá, a tá veľká ríša sa znižuje.

Prečo?

Aby tu v strednej Európe mohla vzniknúť táto Európska ríša, tento európsky dom, ako to bolo predpovedané v biblickom prorocve. Všetky ostatné ríše, akékoľvek veľké boli, oni budú v porovnaní s touto teraz vznikajúcou

a rozvíjajúcou sa svetovou ríšou malé. Ale teraz sa tým vôbec nechceme podrobnejšie zaoberať.

Našou úlohou je totiž nasledovné: na základe znamení časov rozpoznať, ako ďaleko sme pokročili, a že príchod Pána sa tým pádom taktiež priblížil.

Všetci sme to jasne zaznamenali, čo sa deje v oblasti Perzského zálivu. Prvý deň, keď tam došlo k tejto invázii, som povedal: Tu nejde o Kuvajt. Ide len o to, aby vyprovokovali nejakú vec, aby celá svetová verejnosť jedného dňa upriamila svoju pozornosť na Izrael a proti nemu. A ako som už povedal, politici to tiež už pochopili, že nejde len o Kuvajt a o Husajna, ale o mnoho viac. Ide o stratégiu totiž, aby bol ohlásený koniec konca, a aby sa celý svet dogma postavil proti izraelskému národu, ktorý sa navrátil.

Niekedy som už mal chuť poslať politikom písomne verše z Knihy Mojžišovej a Jozueho, totiž hranice, ktoré Boh určil pre Izrael. Nemá predsa žiadny zmysel, aby jednoducho hovorili: „Tam je nejaké okupované územie.” Na východnej strane Jordánu ešte musia získať späť územie, ktoré Boh prideliť tým 2 kmeňom, tým 2 a pol kmeňom [Joz 1:12–15]. Izrael zďaleka ešte nie je taký veľký, ako to Boh pôvodne určil. A to je predsa skutočne tá jediná krajina, pre ktorú Boh geograficky určil hranice.

Ale aby bolo niečo podnietené a potom sa mohol deň X použiť ako zámienka na vykonanie toho veľkého úderu, len musíme, pokiaľ ide o súčasnú situáciu, rozlišovať. Teraz sa deje tá vec v Basre... kto vie, čo znamená Basra v nemčine? Raj. Práve tam bol raj. Presne tam začínajú tie 4 rieky, ako sú opísané v Mojžišovi, ktoré sa potom rozdeľujú. [1M 2:10] Presne tam. Basra znamená raj.

A ako som už povedal, v tomto regióne sa to teraz začína. Ale z pohľadu Jeruzalema je to predsa na východ. Ale to, čo sa bude diať na konci, bude na sever od Jeruzalema. Môžeme si to prečítať 3-krát po sebe u proroka Ezechiela [Ez 38, Ez 39]. Ale to, čo sa teraz deje, je už úvodom a predzvesťou tejto globálnej udalosti, o ktorej sa v Svätom Písme píše dosť veľa.

Dokonca aj o vojne, ktorá potom ľuďom prinesie smrť, kým ešte stoja na nohách [Zach 14:12]. A rozdávanie plynových masiek... nad tým sa môžeme len usmievať. Ľudia musia mať aspoň tušenie o tom, čo je napísané v Biblii. A vy viete aj o príprave na to. A Bohu to buď žalované, opäť sú to

nemecké firmy, ktoré to tak všetko pekne zariadili. Čítali ste to predvčero? Továrne na plyn. Nemecký produkt. Hanba našej krajiny.

Ale ako som už povedal, Zachariáš 14, verš 12: **”A toto bude rana, ktorou raní Hospodin všetky národy, ktoré budú bojovať proti Jeruzalemu: jeho telo bude hniť, kým bude stáť na svojich nohách...”** [Zach 14:12]

Takto povedal už prorok Zachariáš vopred v biblickom proroctve. Takže kým ešte budú stáť na svojich nohách, budú ich telá hniť. Čítam ďalej: **”... a jeho oči sa rozlejú vo svojich dierach a jeho jazyk zhnije v ich ústach.”** [Zach 14:12]

To si človek raz musí predstaviť. Kto čítal o Hirošime, vie niečo o tom, ale toto bude ešte horšie. To bude také agresívne, že účinok bude prakticky okamžitý. A ľudia zrejme padnú i so svojimi plynovými maskami. Oči, jazyk, všetko bude, ešte kým budú stáť, všetko to bude postihnuté a dostanú úder, ranu, z ktorej nebude úniku. Nebude žiadneho úniku. Ale hľadte, Boh to tak vo svojom Slove povedal. A to je už dnes zrejmé, že sa to potom stane.

A Sväté Písmo hovorí, že Boh osobne zasiahne krupobitím a všetkým, čo k tomu patrí, a ešte vykoná zvyšok.

Ale jedno je potrebné, dôležité si uvedomiť, rozpoznať: keď hovoríme o svätej vojne, toto slovo stojí už v prorokovi Joelovi. Doslova je to tam tak napísané, prečítam vám to, tam je výzva na svätú vojnu. A síce u proroka Joela v 3. kapitole, od verša 9. Joel 3, od verša 9:

”Rozhláste to medzi národmi: Zasväťte vojnu, zobudte hrdinov, nech priťahnu, nech vyjdu hore všetci bojovní mužovia! Skujte svoje motyky na meče...” a tak ďalej, a tak ďalej [Joel 3:9-10].

A potom tu stojí vo verši 12:

”Nech sa zobudia národy a povstanú, nech idú hore do údolia Jozafatovho, lebo tam sa posadím, aby som súdil všetky národy naokolo.” [Joel 3:12]

Takže príde to, a to, čo sa teraz deje, je vlastne už zamýšľané za tým účelom, aby upriamilo pozornosť práve na tento veľký posledný konflikt, vysporiadanie sa.

Vy predsa viete, ja som bol teraz v tejto oblasti, bol som v Kuvajte, v Jordánsku, v Egypte, v Sýrii, v Libanone a tak ďalej, ja sa v tejto oblasti trochu vyznám. A stačí si vziať mapu a potom skutočne musíte hľadať ten malý Izrael lupou, aby ste ho niekde na okraji našli.

A potom, keď vidíte tie veľké obrovské plochy arabského sveta, tam je miesto pre ešte niekoľko miliónov ľudí. A prečo ich tam nechcú, svojich vlastných bratov?

Hľadte, všetko je to politika!

Aj to som videl priamo na okraji mesta Ammán v Jordánsku, že tie umelé tábory Palestínčanov sú tam udržiavané, hoci pred dverami stojí veľký Mercedes 350 a televízne antény z každého toho baraku smerujú k nebesiam. Ale ľudia tam musia zostať, aby mohlo byť povedané: „Prosím pekne, oni sú tu ešte stále,” namiesto toho, aby im bola daná sloboda, aby si sami hľadali bývanie a tak ďalej.

Ale ako už bolo povedané, my sa týmito vecami nechceme ďalej zaoberať. Musí to tak byť, aby bol celý svet rozhorčený a pobúrený a hovoril: „Izrael, čo si to dovoľil?” No, tak prosím pekne. A nedávno sme videli aj rezolúciu OSN, aj Amerika teraz hlasovala za to.

A je to takmer poburujúce, keď potom ešte počujeme, čo všetko Izraelčania urobili, ale nepočujete, čo urobila tá druhá strana. Ja som to na vlastné oči nevidel, ale bola o tom podávaná správa, že tam boli koše s kameňmi, koše plné kameňov hore, hore na múre, a tie potom boli sypané dole. Ale boli tam koše, z ktorých hádzali kamene nadol. A o tom už viac nikto neinformuje. Toľko nespravodlivosti, koľko je teraz na zemi, zrejme ešte nikdy na zemi nebolo. A i v tlači a v spravodajstve je toľko jednostrannosti, že by sa človek mohol nahnevať, pretože motívy, ktoré za tým stoja, sa dajú jednoducho prekuknúť bez toho, aby človek musel mať múdrosť Šalamúna.

Takže v našich dňoch sa vskutku dejú veci, ktoré v každom ohľade poukazujú na koniec. A koniec je blízko. Už často sme čítali z Matúša 24, z Lukáša 21, Lukáša 17, a tie rôzne miesta Svätého Písma, ktoré skutočne hovoria o posledných dňoch, o poslednom čase. A potom i v listoch apoštolov, Pavel predsa hovoril obzvlášť o posledných dňoch, najmä v listoch Timoteovi, kapitola 4, od verša 1:

„Ale Duch hovorí výslovne, že v neskorších časoch odstúpia niektorí od viery, ktorí budú počúvať bludných duchov a učenia démonov, hovoriacich v pokrytectve lož, majúcich žeravo poznačené vlastné svedomie, ktorí budú zbraňovať ženit' sa a prikazovať zdržovať sa pokrmov,” a tak ďalej, a tak ďalej [1Tim 4:1-3].

Navonok veľmi, veľmi pekné, ale Boh túto vec prekukol a to, čo by sa navonok dalo považovať za sväté a zbožné, Boh označuje za učenia, ktoré pochádzajú od démonov.

I medzi veriacimi sú veľmi milí ľudia. A keď potom počujete od niektorých napríklad o manželstve, pretože to je tu práve napísané, že zakázu uzatváranie manželstva, vy viete, že Boh to na počiatku tak usporiadal a povedal: **"Nie je dobre, aby človek bol sám."** [1M 2:18]

Kto to je, kto by chcel rušiť Boží poriadok? Všetko ostatné sú výnimky, nie je to pravidlo. Pravidlom je, že človek nemá byť sám, Boh mu stvoril pomocníčku, ktorá sa k nemu hodí. Ak však celá nejaká cirkev a mnohí iní si teraz myslia, že sa nemusia ženiť, potom sa to považuje za mimoriadnu obeť. Biblia to tu opisuje celkom inak, v texte, ktorý sme čítali.

V 2. liste Timoteovi, kapitola 3, stojí taktiež od 1. verša:

[1] **Ale to vedz, že v posledných dňoch nastanú nebezpečné časy.**

[2] **Lebo to budú ľudia, ktorí budú milovať seba, milovať peniaze, chvályb-
ní, pyšní, rúhaví,"**

Je tu celý zoznam.

Čítaj to ty, ktorý máš čas, a hľad': napĺňa sa to pred našimi očami. Skutočne nikdy nebol čas ako tento. Dobro sa ešte pamätám, že v našich dňoch ešte každého zdravili, či už sme ho poznali alebo nie, keď niekto prišiel okolo iného: „Dobré ráno,” „Dobrý deň.” Dnes môže každý chodiť pomimo toho druhého, jeden druhého nepozná a nevníma. Časy sa tak zmenili a jeden je ešte druhému nepriateľom. Takže i to: **"láska mnohých vychladne"** [Mt 24:12], je napísané.

A s vierou to už nebude také, preto Pán povedal: **"Nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?"** [Lk 18:8]

Ľudia dnes veria všetkému možnému, veria pápežovi, veria cirkvám, veria biskupom, veria, veria, veria, veria, ale Bohu nie. A to je predsa ten bod, o ktorý ide.

A tí, ktorí veria v Boha, majú ešte ťažkosť veriť Bohu, totiž uveriť tomu, čo povedal vo svojom Slove. To nás privádza späť k Jánovi kapitola 7, kde náš Pán povedal: **"Ten, kto verí vo mňa, ako hovorí Písmo, z jeho vnútra budú prúdiť prúdy živej vody."** [Jn 7:38]

Viera v Boha je dôležitá, ale v Liste Jakuba stojí, že i diabol verí a trasie sa [Jak 2:19]. Nie len v Boha veriť, ale veriť tomu, čo nám Boh vo svojom Slove povedal, aby sme tak dali Bohu za pravdu, postavili sa na Jeho stranu, a už sme sa Mu viac neprotivili, ale zprotivili sa diablove a Bohu sa podriadili [Jak 4:7].

Ak ide ešte o ďalšie veci týkajúce sa konečného času, už sme to dosť často povedali, či už ide o zemetrasenia, hladu, všetky tie vojny a vojnové chýry, rôzne druhy epidémií, keď teraz čítate štatistiky, ako epidémia, až po AIDS a všetky narastajú, a žiadne liečenie, žiadne recepty, žiadne riešenie... Čo je to? A bude to stále horšie na tejto zemi. Keď Pán povedal, bude to tak, ako to bolo v dňoch Noeho a v dňoch Sodomy a Gomory, potom musíme povedať: „Pane, Ty si povedal pravdu, tak to je.”

A je to ešte horšie, ako to bolo vtedy. Bázeň sa z ľudí vytratila. Vonkajšia forma pobožnosti, náboženstvo zostalo zachované, ale vnútorné spojenie s Bohom už viac neexistuje [2Tim 3:5].

Preto, ako som už na začiatku krátko naznačil, hlavnou vecou je, aby boli ľudia skrze zvestovanie evanjelia spojení s Tým, o kom toto zvestovanie je, o koho pri tom zvestovaní ide, s Ježišom Kristom, naším Pánom. Lebo toto nie je len nejaké evanjelium, je to to jediné evanjelium Ježiša Krista, nášho Pána. A nejaké iné evanjelium neexistuje [Gal 1:7]. A tak musí byť toto evanjelium kázané na svedectvo všetkým národom [Mt 24:14].

Ale predstavte si, že by som vzal túto Bibliu a prišiel by som teraz i v Salzburgu k nejakému biskupovi, ktorému patrí veľká časť rímskej cirkvi v Salzburgu... neviem koľko percent Salzburgu patrí ku cirkvi, ale je to čoraz ťažšie získať sálu. A ak si dnes nesadnete k tomu správne stolu, ak sa nepoddáte, tak si už nesadnete vôbec, potom vás vyhodí von. A na záver možno skončíte niekde na ulici, kde budete musieť hlásať evanjelium.

Ale čo som chcel povedať, je nasledovné: keby sme dnes zaklopali na dvere kostola s jasným zvestovaním Božieho Slova, pýtam sa vás, vážené dámy a páni, milí bratia a sestry v Kristovi, kto by nám otvoril dvere?

Tak, ako to bolo v dňoch Ježiša, tak je to i dnes.

Ľudia Boha nechcú.

Tam, kde ho potrebujú, potom ho berú do úst aj politici. Citujú biblické miesta, len to tak hučí. A s tým, ktorý ich vyslovil, nechcú mať nič do činenia.

Ale my predsa žijeme v tom čase, kedy náboženstvo, kedy všetky mocnosti jednoducho uzatvárajú dohody a robia spoločnú vec. A tu mám skutočne od nášho vysoko váženého pána, pána Ratzingera, niekoľko výrokov, v ktorých tiež naznačil, že ľudia to kritizujú.

O čo ide? Ide o to, že sa teraz všetky sily zjednocujú, ale bez Krista, ktorý je hlavou. V tomto veľkom zjednotení nie je hlavou Kristus, ale (nechceme to povedať nahlas, musíme to povedať potichu), hlavou tohto celého zjednotenia bude antikrist.

Kristus má na zreteli to malé stádo. **„Je to vôľa Otcova dať malému stádu kráľovstvo...”** [Lk 12:32]. A v tomto malom stáde má on slovo. Tam je on tým dobrým pastierom. A toto malé stádo, to sú ovce jeho pastvy. On ich vedie, on ich riadi, on ich krmí, on ich napája, on chce, aby žili a mali plný dostatok [Jn 10:10].

Takže v týchto posledných časoch budú existovať dve veci v duchovnej oblasti. Dôjde ku zjednoteniu všetkých cirkví a cirkevných spolkov, všetkých denominácií v ekumenickom hnutí cez Svetovú radu cirkví. A už dnes vieme, kto tam bude mať to slovo a posledné slovo. Tam sa nebude nikdy hlasovať ani rozhodovať, tam už je dávno rozhodnuté.

Ale bude existovať aj malé stádo, ako už bolo povedané, Cirkev Ježiša Krista, ktorá jednoducho z presvedčenia, a pretože sú inej podstaty, inej božskej prirodzenosti, sa nebudú môcť spoliť s touto politickou záležitosťou, ktorá má len náboženský náter. A toto malé stádo bude potom označené za neúnosné pre spoločnosť – lebo do toho by sa predsa mali všetci zapojiť. Vec bude predsa taká krásna a taká príjemná, že kto sa potom nezapojí, ten predsa nemôže byť úplne pri zmysloch, keď na takejto krásnej veci nechce mať účasť, ale ju dokonca odmietne a tak ďalej.

Ale z tohto Božieho Slova sme rozpoznali, o čo ide. Nie o nejaký zdanlivý mier, ktorý teraz dosahujú politici a ktorý bude potom požehnaný. Ide o pokoj s Bohom. Pokoj s Bohom, o ktorom píše Pavol Rimanom. **„Preto máme pokoj s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista...”** [Rim 5:1].

Kto uzatvára mier bez toho, aby našiel mier, pokoj s Bohom skrze Ježiša Krista, musí si nechať povedať: to je politicko-náboženský zdanlivý mier, ktorý je odsúdený na zánik. Len pokoj s Bohom skrze Ježiša Krista, nášho Pána, má trvalú platnosť pre celú budúcnosť a aj pre večnosť.

Ale ani to viac nesmieme hovoriť príliš nahlas, lebo títo ľudia, ako už bolo povedané, stále znovu používajú meno Božie, aby tak pred ľuďmi vyvolali dojem zbožnosti a aby sa tak dobre prezentovali.

K týmto slovám, ktoré sme čítali, môžeme ešte stručne pridať ďalšie, alebo aspoň ich citovať.

Ide skutočne o to, aby sme teraz rozpozнали zaslúbenia, ktoré Boh veriacim dal. Tak, ako existujú predpovede, ktoré sa týkajú politického a náboženského vývoja, existujú i predpovede pre Cirkev Pánovu. Napríklad, že chcel poslať proroka predtým, ako príde veľký a strašný deň Pánov [Mal 4:5]. A o tomto dni Pánovom... Toto biblické miesto, to by som chcel teraz prečítať, aby všetci vedeli, že to tak stojí napísané v Biblii. Druhý list Petra, 3. kapitola, verš 10:

[10] ***Ale príde deň Pánov ako zlodej v noci, v ktorý pominú nebesia s rachotom a živly, rozpálené ohňom, sa rozplynú a zem i diela, ktoré sú na nej, zhoria.***

To som nepovedal ja. To povedal Boh v Starom i Novom zákone. V prorokovi Malachiášovi, v poslednej kapitole stojí vo verši 1:

[1] ***Lebo hľa, prichádza deň, ktorý horí ako pec, v ktorom budú všetci spurní a všetci, ktorí páchajú bezbožnosť, slamou, a spáli ich deň, ktorý príde.***

Tento deň príde. A pokiaľ sa teraz končí deň milosti a deň spásy, ten končí, ten sa blíži k záveru. Napísal som to v malom traktáte Vízia 7000. Prosim, aby ste si kópiu vzali so sebou. Ale u Boha je jeden deň ako našich tisíc rokov [2 Pt 3:8]. Takto stojí napísané v Starom i Novom zákone.

A keď si potom uvedomíme, že Boh stvoril svet za 6 dní a siedmy deň odpočíval, požehnal a posvätil siedmy deň a odpočinul si od všetkých svojich diel [1M 2:2–3], potom máme teraz (nahrubo počítané) skutočne takmer 6000 rokov od Adama. A siedme tisícročie bude v skutku, podľa Božieho Slova, obzvlášť Zjavenie 20, tisícročným kráľovstvom Kristovho pokoja na zemi. Takže približne 2000 rokov od Adama po Abraháma, opäť približne 2000 rokov od Abraháma po Krista a teraz sa opäť práve blížíme k týmto ďalším tretím 2000 rokom. A siedme tisícročie bude skutočne tisícročným kráľovstvom a potom čas opäť vyústi do večnosti.

My sme v každom ohľade dorazili do poslednej generácie. Nikto nevie, koľko rokov to ešte môže trvať, nikto to nevie.

Ale teraz špekulovať, že to potvrdí ktovie ako dlho, by bolo nesprávne, ale povedať: no dobre, tak potom už nič nemusím robiť, ak je to tak, by bolo taktiež nesprávne.

Zostať triezvym, obrátiť sa ku Bohu, žiť pre Pána, jemu slúžiť a nasledovať ho, nechať sa pripraviť na slávny deň návratu nášho Pána, to je predsa prikázanie tejto hodiny!

Nie byť netriezvy a možno dokonca vyjsť do ulíc a hovoriť niečo zmätené, ale zostať jasným a triezvym až do konca!

Tu sme čítali: „**Hľa, príde deň Pánov a bude horieť ako pec.**”

Práve o dni Pánovom existuje toľko biblických miest v Starom a potom i v Novom zákone. Jednou z najmocnejších je ešte v Starom zákone – Izaiáš, kapitola 13. Tam by som chcel čítať dva-tri verše. Izaiáš, kapitola 13, od 6. verša:

[6] ***Kvľte, lebo je blízko deň Hospodinov; príde ako záhuba od Všemohúceho.***

[7] ***Preto ochabnú, sklesnú všetky ruky a každé srdce človeka sa rozplynie.***

[8] ***Predesia sa, krčie a bolesti ich pochytia, budú sa zvíjať ako žena, ktorá ide porodiť, každý bude zdesený a v rozpakoch hladieť na svojho blížneho, ich tváre budú horieť plameňom.***

A aby sme všetko presne vedeli, v akom kontexte sa to tu hovorí, konkrétne o dni Pánovom, a čo bude s týmto dňom Pánovým spojené, to by som chcel ešte raz veľmi jasne prečítať, a síce z proroka Joela. Z proroka Joela čítame v 3. kapitole, Joel kapitola 3, a uvidíte, že deň Pánov už stojí v súvislosti s tým veľkým nástupom armády, ako to je už teraz naznačené. To nehovorím ja, to nám hovorí Božie Slovo. A chcel by som to tu teraz čo najjasnejšie prečítať. Joel kapitola 2, od prvého verša.

[1] ***Trúďte na trúbu na Sione a kričte na vrchu mojej svätosti! Nech sa trasú všetci obyvatelia zeme, lebo prichádza deň Hospodinov, lebo je blízko.***

[2] ***Deň tmy a mrákavy, deň oblaku a hustého mraku; ako ranná zora rozprestrená po vrchoch, tak silný vojenský ľud, jemu podobného nebolo od veku ani po ňom viacej nebude až do rokov pokolenia a pokolenia.***

V súvislosti s dňom Pána je jedným dychom reč o tom veľkom vojsku, aké tu nebolo od počiatku ľudstva v takom veľkom rozsahu. A ako už bolo predtým povedané, všetko skutočne na to poukazuje. A ak si niekto myslí,

že sme tu, aby sme vyvolali paniku, tak sa mýli. Ale v žiadnom prípade nemôžeme zamlčať to, čo teraz na základe Božieho Slova rozpoznávame.

Musí to byť zvestované, musí to byť povedané!

A keď potom ľudia nepočujú, potom napriek tomu nemajú žiadne ospravedlnenie, pretože jednoducho nebrali varovanie vážne.

Lebo hľadte, toľko sa hovorí o dni Pánovom... Tu je to spresnené, tu nám je veľmi presne ukázaná súvislosť, ako deň Pánov započne, aký bude mať úvod, čím bude uvedený. A tak sme to aj teraz čítali: deň Pánov príde, blíži sa, áno, je blízko pred nami. Verš 2: **„Deň tmy a mrákavy, deň oblaku a hustého mraku; ako ranná zora rozprestrená po vrchoch, tak mocné veľké vojsko, aké nebolo od vekov a ani v budúcnosti viac nebude, až po roky najvzdialenejších pokolení.”** [podľa nem. prekladu]

Brat Müller, my, ktorí poznáme Božie Slovo, vieme, že tu ide o Góga a Magóga z knihy Zjavenie 20, kedy bude satan prepustený zo žalára. Keď je tu reč, že je to až do rokov tých najvzdialenejších generácií. Ale poďme späť k našej téme, ku nášmu času.

To, čo je tu teraz z celého sveta zhrnuté, to nám len ukázalo, ako rýchlo môže byť takáto akcia možná. A tak to aj príde. Na to sme už teraz dost rozumní, aby sme to vedeli, že Palestínčania viac nedajú pokoj. To nejde. Hizballáh, svetová vojna, tá bude mať svoj úvod. V regióne už viac nie je pokoja ani mieru, až kým Boh nevytvorí pokoj a mier tým svojím spôsobom.

Ale to, čo sa veľmi jasne rysuje, je práve to, že posledná fáza sa teraz skutočne jasne začína pred našimi očami. A ako už bolo naznačené, ak sa to bude ďalej podnecovať, 18-20-roční chlapi, ktorí vlastne vôbec nechcú vojnu, ale ktorým niekto povie: „Alah sa na teba bude milostivo pozeráť, ak urobíš toto alebo tamto, to je potom tvoj raj...”, to hovoria tým ľuďom, a oni to hneď učinia. A tak je to podnecované toto napätie, že svetová verejnosť sa bude cítiť nútená konať, inak to nepôjde. Bude to skutočne vynútená vec.

Ale potom, keď svet začne konať, alebo si bude myslieť, že môže viesť obrovský úder, vtedy Boh zasiahne. Prečítam vám jedno miesto, čo Boh potom ešte učiní.

Ja neviem, neradujem sa z toho, že ľudia zahynú, nie, ale z toho, že Boh sa oslávi a že celému ľudstvu predsa ukáže, že nie oni majú rozhodujúce slo-

vo, ale že on má to posledné slovo v nebesiach i na zemi, nad Izraelom i nad národmi.

Ezechiel 38, Ezechiel 38 od verša 22:

[22] A budem sa s ním súdiť morom a krvou a dám pršať na neho i na jeho hejná i na mnohé národy, ktoré budú s ním, zaplavujúci dážď a krupobitie, oheň a síru.

[23] A tak sa zvelebím a posvätim a dám sa poznať pred očami mnohých národov; a zvedia, že ja som Hospodin.

Takže Boh nechá z nebies pršať oheň a síru zmiešanú s krupobitím a hľa, všetky tieto veľké národy, ktoré tam budú pochodovať ako vojsko, skončia týmto strašným koncom.

Aby som to jasne spojil so Zjavením 19, čítam z Ezechiela 39. Verše 8 alebo 9 nebudem čítať, ale tam sa píše, že 7 rokov budú páliť zbrane, ktoré tam pozostanú. A to stojí napísané potom vo veršoch 9 a 10 v Ezechielovi 39. A vo verši 11 stojí, že budú 7 mesiacov pochovávať, aby očistili krajinu.

Môžete si teda predstaviť, čo všetko tam bude musieť byť pochované, keď to bude trvať 7 mesiacov, kým sa podarí pochovať týchto ľudí, ktorí tam zahynú. Ja by som však pri tom pochovávaní nechcel byť prítomný, ale ako som už povedal, tak to stojí napísané v Božom Slove a tak to aj bude.

Prečítam verš 12 tak, ako stojí napísaný:

[12] Bude ich pochovávať dom Izraelov, aby očistili zem, sedem mesiacov.

Takto stojí napísané.

A vo verši 17 stojí:

[17] A ty, synu človeka, takto hovorí Pán Hospodin: Povedz vtákovi všelijakým okrídlencom a všelikej zveri polnej: Zhromažďte sa a prídte, zoberte sa so všetkých strán k mojej bitnej obeti, ktorú vám ja obetujem, veľkú obeť na vrchoch Izraelových, a budete jesť mäso a budete piť krv.

[18] Mäso udatných hrdinov budete jesť a budete piť krv kniežat zeme...

Áno, tam bude bohato prestretý stôl a vtáky nebies sa tam budú veľmi krátky čas, kým sa neuskutoční pohreb, čo tam budú hostiť.

Ale to isté stojí i v Zjavení 19, len aby ste vedeli, že sa to skutočne stane pred ustanovením tisícročného kráľovstva, a síce v Zjavení 19, od verša 11, tu je nám totiž podaná správa o tom, že Pán ako Kráľ kráľov zostúpi, aby viedol poslednú vojnu a tak ďalej, a vo verši 17 stojí, v Zjavení 19:

[17] **A videl som jedného anjela, ktorý stál v slnku a skríkol veľkým hlasom a povedal všetkým vtákom lietajúcim prostredkom neba: Podte a zhromažďajte sa k veľkej večeri veľkého Boha,**

[18] **aby ste jedli telá kráľov, telá tisícnikov, telá silných a telá koní a tých, ktorí sedia na nich...**

Stopercentne v Novom i v Starom zákone to isté, pretože ten istý proces je opísaný u proroka aj skrze apoštola.

Zhrňme, prosím, o čo sa nám dnes popoludní jedná. Ide v prvom rade o to, že teraz rozpoznávame, že návrat Ježiša Krista, nášho Pána, je blízko pred nami. On dal zaslúbenie v Jánovi 14: „**Idem, aby som vám pripravil miesta, a vrátim sa, aby som vás vzal k sebe** [Jn 14:2-3]. A keď teraz príde čas jeho naplnenia, vráti sa, aby vzal tých svojich k sebe, a my budeme s ním v sláve v tom čase, keď na tejto zemi prepuknú katastrofy.

V súčasnosti sme my tými, ktorých vysmiešujú a zosmiešňujú, potom však budeme tí, ktorí sa budú radovať a budú mať účasť na svadobnej hostine Pánovej. Ale práve v tom čase prídu tie strašné súdy a potom ešte konečné zúčtovanie so všetkými Božími nepriateľmi, ktorí sú zároveň nepriateľmi Izraela.

Kto je nepriateľom Izraela, ten je vyhláseným nepriateľom Božím. Nikto nemôže povedať, že miluje Boha, a nenávidí Izrael. Taký človek by si mal dať do poriadku svoj rozum. Boh je Bohom Izraela. On svoj ľud vyvolil. A **kto sa dotýka** ľudu izraelského, tak hovorí Boh Pán, **ten sa dotýka zrenice jeho oka** [Zach 2:12].

A tak to raz musíme jasne vysloviť. Takže Pán nám predsa dal jasné znamenia konečného času so všetkými tými katastrofami. A teraz sa môže stať, že povieme: „Nuž dobre, nás to doteraz až tak veľmi nepostihlo.“ Ešte nie je všetkých dní koniec.

Na jednom konci sveta je hladomor, na druhom povodne, na treťom zeme-trasenia. Je to predsa rozptýlené po zemi, nedeje sa to všetko v Salzburgu alebo v Rakúsku alebo v Bavorsku, je to rozptýlené po celej zemi. Všade.

A tak sa dá na základe toho povedať: Písmo sa napĺňa pred našimi očami.

Pavol hľadel, ako všetci vieme, podľa toho, čo napísal Solúnčanom v 1. liste Tesaloničanom 5 od verša 1, on hľadel na koniec konečného času a videl skutočne všetko v pokoji, mieri a bezpečnosti zabalené, nie už vojny a vojnové pokriky, už nie hladomory, nejaké nedostatky vtedy neboli

hlavnou vecou, hlavnou vecou v čase konca bude jednoducho **pokoj a bezpečnosť** [1 Tes 5:3]. A k tomuto pokoji to všetko pracuje. A o túto istotu teraz ide veľmi rýchlo.

Ako som už predtým povedal, tie veci sa valia jedna za druhou.

Tento víkend sa tých 12 opäť zhromaždí v Ríme, aby všetko opäť usporiadali a určili, ako to bude s Európskou centrálnou bankou, všetko tak pekne a tak ďalej. A všetci sa zapoja. Jedni postúpia, tí druhí ustúpia, nakoniec všetko, i krajiny EFTA, tí všetci budú súčasťou hry, pretože geograficky jednoducho patria k starému Rímskemu impériu a proti tomu sa nikto nemôže brániť, ani také dobre situované Švajčiarsko. Všetci: niektorí pristúpia, iní sa vrátia, ale všetci do toho budú zahrnutí, pretože to k tomu jednoducho patrí. Buďme radi, že to prežívame, ale že z toho môžeme rozpoznať, ako ďaleko pokročil čas.

To je teraz tá hlavná vec. A pri tomto zjednotení je jedna vec veľmi dôležitá, pretože je to náboženské zjednotenie, o ktoré ide, pod vedením antikrista, a preto sa treba jasne vyjadriť a zaujať jasné stanovisko za Krista, za neho, za jeho Slovo a plne a jasne sa postaviť na stranu Pána.

Nejsť so širokou masou, nech by to bolo pre nás ľudsky akokoľvek príjemné, ale to nie je cesta Cirkvi Pánovej. Cesta Cirkvi je úzka cesta, ktorá vedie do života a nie tá široká, ktorá vedie do záhuby [Mt 7:13–14].

Tie kľúčové slová, „pokoj a bezpečnosť“, nadobudli od čias Gorbačova mimoriadny význam [1 Tes 5:3]. Dostali sa na titulné stránky a stále znovu sa tam objavujú.

Ako som už povedal, v celej Európe sa v posledných dňoch alebo v posledných mesiacoch od októbra, novembra minulého roka, udialo toľko vecí. Väčšina ľudí by to nebola považovala za možné.

A už dnes vám hovorím: Ak nám Pán dá ešte jeden alebo dva roky, koľko ich bude, neviem, či sto alebo desať, to vie len Boh, budeme sa vždy môcť pozrieť nazad a povedať: Tak rýchlo sme to neočakávali. Až do tej miery, že Boh sa zjaví, svoje Slovo potvrdí, svoj ľud požehná, svoje zaslúbenia naplní, aby sme aj my raz mohli povedať: Na nás sa Božie Slovo taktiež naplnilo.

Nestačí, keď môžeme len povedať, že sa to teraz naplňa politicky a potom na Izraeli a vo svete.

Krásny bude ten deň, keď budeme my môcť povedať: Dnes, práve teraz, sa Božie Slovo potvrdilo ako pravdivé aj na nás. Až vtedy budeme môcť skutočne jasať a plesať.

Dnes na to všetko hľadáme, všetko to pozorujeme s určitým smútkom, ved' to predsa bolí, keď vidíme, ako to všetko smeruje do zahynutia. Napriek tomu sme Bohu vďační, že môžeme pozorovať celý tento vývoj vo svetle prorockého slova a môžeme zvoláť tak, ako to vtedy urobil Peter: **„O to jasnejšie, o to pevnejšie nám teraz sviati to prorocké slovo, ktoré vlastnime.”** [2 Pt 1:19]

A potom prichádza napomenutie: **„A vy činite dobre, ak oň dbáte, ako na jasné svetlo, ktoré sviati na tmavom mieste...”** [2 Pt 1:19]

Božie zjavené Slovo sa stalo svetlom i na našej ceste, stalo sa svetlom pre naše nohy [Ž 119:105]. Za to sme nášmu Bohu vďační.

A záverom ešte napomenutie: Ak je medzi nami niekto, kto ešte nezasvätil svoj život Pánu, kto ešte uvažuje, či to má urobiť alebo nie, nech si vezme k srdcu slovo zo Žalmu a z listu Židom: **„Dnes, ak počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia.”** [Ž 95:7–8]

Pán necháva zaznieť jeho posledné volanie: **„Podte ku mne všetci, ktorí ste unavení a obťažaní, ja vám dám obživenie, dám vám odpočinutie pre vaše duše.”** [Mt 11:28–29]

A potom to slovo: **„Kto ku mne príde, toho nevyženie von.”** [Jn 6:37]

Dnes je ešte čas milosti, ešte je deň spásy [2 Kor 6:2]. Ale beda, keď skončí, a on sa blíži k svojmu koncu. Tak iste ako je Boh Bohom a stanovil časový plán pre ľudstvo, a my teraz žijeme na konci času milosti, tak iste sa deň spásy čoskoro skončí a na tejto zemi prepukne strašný deň Pánov s jeho súdmi. Stane sa to podľa svedectva Písma a podľa znamení času, podľa naplnenia biblického proroctva v našej generácii.

„Kto má uši, ten počuj, čo Duch hovorí cirkvám.” [Zjav 2:7]

Kto sa chce rozhodnúť pre Pána, ten nech neberie žiadny čas na rozmýšľanie, ale nech využije príležitosť, ktorú nám dal Boh, aby sme sa pre neho rozhodli. Boh nežiada výhovorky, on žiada rozhodnutie.

Mladí by mohli povedať, „Ja som na to ešte príliš mladý.” Starí by mohli povedať, „Áno, ešte mám čas.” A niekto by mohol povedať, „Vzal som si ženu, nemôžem prísť”, ten druhý, „Kúpil som si pole, najprv ho musím obrobiť.”

Všetci predsa poznáte Bibliu, všetci hľadali svoje výhovorky a Pán bol zarmútený, veľmi zarmútený, dokonca sa nahneval [Lk 14:18–21] a znovu poslal služobníkov so správou: „**Choďte k plotom, k ohradám, na ulice, pozývajte a privedte dnu, koho nájdete, toho privedte dnu.**” [Lk 14:21–23]

To je teraz ten čas. Posledné pozvanie teraz zaznieva. A ten, kto je volaný, kto Slovo počuje, toho to už viac nepustí. Slovo zostáva v tých, ako volanie, ako božské volanie, v tých, ktorí ho počuli, a bude ich to ťahať, až kým neprídu k Pánu. Nech sa to dnes stane z milosti, amen.

Povstaňme ku modlitbe.

Nebeský Otče, zo srdca ti ďakujeme za tento deň. Ďakujeme ti za tvoje drahé a sväté Slovo. Ďakujeme ti za osvietenie, za jasnosť, za zjavenie skrze tvojho Ducha.

Milovaný Pane, ty si nám dal nájsť milosť pred tebou. Prosíme za všetkých tých, ktorí pozdvihli svoje ruky, milovaný Spasiteľu, požehnaj ich, zachráň ich, odpusť im, ujmí sa ich ako synov a dcér Božích.

I všetkým tým, ktorých si povolal, ale nemali odvahu zdvihnúť svoju ruku, buď milostivý pre svoje meno. Nenechaj nikoho zahynúť, ó Pane, ale zachráň. Buď milostivý a spas, kým ešte trvá čas milosti a je deň spásy, a to skôr, ako príde ten veľký a strašný deň Pánov.

Verný Bože, prichádzame i so všetkými modlitebnými prianiami, so všetkými prosbami, ktoré taktiež vyjadrujú potreby jedného či druhého. Ó, Pane, spoločne ťa prosíme, buď nám všetkým milostivý. Vypočuj naše modlitby, naše prosby, nech prídu pred tvoj trón milosti. Odpovedz už čoskoro. Potvrď svoje Slovo a požehnaj svoj ľud.

Milovaný Pane, ešte raz ti ďakujeme spoločne za toto prežité popoludnie. Mohli sme si sprítomniť, o Bože, že ty si všetko presne predpovedal a dopredu nechal zapísať, aby sme vedeli, keď sa to začne diať, že čas sa priblížil.

Verný Bože, prijmi zo srdca vďaku za prorocké slovo, za to skutočne nebeské poučenie a osvietenie. A Pane, ďakujeme ti i za to, že si v našich dňoch poslal svojho služobníka a posla, aby našu pozornosť upriamil na tie rôzne veci, o ktorých by sme sami neboli vedeli.

Prijmi vďaku za tvoju starosť, za všetky preukázané dary milosti. Prosím zachráň všetkých, oslobod' a požehnaj všetkých z bohatstva tvojej milosti v Ježišovom svätom mene. Amen.